

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΜΕΡΙΚΗΣ 19
ΤΗΛ. 27.944

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ 1939
ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 55

ΟΙ ΑΠΟΧΩΡΟΥΝΤΕΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΛΑΣΗΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΛΑΓΟΠΑΤΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ
ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

“Όπως άνηγγέλθη εις τό προηγούμενον Φύλλον τής Τραπεζιτικής, ό Διευθυντής του Τμήματος Έμπορικών Έργασιών Έσωτερικού του Κεντρικού κ. Κ. Βαλάσης υπέβαλεν τήν από τής θέσεώς του παραίτησιν, ήν μετά πολλής λύπης άπεδέχθη ή Διοίκησης τής Τραπεζής. Οί έν τή Τραπεζή φίλοι και συνάδελφοι αύτου, Διευθυντάί και Έποδιευθυντάί του Κεντρικού έτίμησαν και έδούρασαν τό γεγονός τούτο τής μετά τεσσαρακονταετή λαμπράν σταδιοδρομίαν άποχωρήσεως του έκλεκτου των συναδέλφου, διά γεύματος όπερ παρέθεσαν πρός αύτόν έν τῷ Καταστήματι του Συλλόγου τήν 15ην παρελθόντος μηνός.

Κατά τό γεύμα τούτο εις ό παρεκάθησαν άπαντες σχεδόν οί Διευθυντάί και Έποδιευθυντάί του κέντρου, προσεφώνησαν τόν κ. Βαλάσην οί κ.κ. Μιχ. Μαυρομιχάλης Γεν. Έπιθεωρητής Κ.Κ., ό Πρόεδρος του Συλλόγου, Διευθυντής κ. Παν. Λυκιαρδόπουλος και ό Γεώργ. Μανσόλης, Διευθυντής των Έμπορικών Έργασιών Έσωτερικού.

Πρώτος ό κ. Μαυρομιχάλης, πίνων εις ύγειάν του κ. Βαλάση είπεν τά εξής:

«Είναί, άλήθεια, έξαιρετικά εύχάριστο νά εύρεθώμεν, όπως είμεθα τώρα, συγκεντρωμένοι για νά περάσωμε μέσα σέ πλαίσιο έγκαρδιότητος, όλγην ώρα τερπνής φιλικής συναστροφής» είναί δέ λέγω τούτο εύχάριστο και για αύτές καθ' έαυτές τίς ώραιές στιγμές που άόχη ή συντροφία μας άπόψε, αλλά και επειδή έτσι γίνεται μια καλή άρχή νά βλέπωμεθα και μακρὰ άπ' τήν εργασία μας κάπως συχνότερα για τά ξεχνομένα λιγάκι τίς μέριμνες που ή καθημερινή ζωή σέ όλους έπισωρεύει.

Θά ήταν όμως χωρίς άμφιβολίαν πολύ πιό μεγάλη ή χαρά μας, εάν δέν τήν επηρέαζε ή σκέψις, ότι ή σημερινή μας συνάντησις σκιαίζεται από κάπισο συννεφάκι μιας ακαθόριστης μελαγχολίας, που δέν θά δυσκολευθί πολύ κανείς νά διακρίνη σκορπισμένο εις τά πρόσωπα όλων μας και από ένα αίσθημα λύπης, ότι από τή ζηλευτή σέ κάθε τής πλευρά συνάδελφική οίκογένεια άποχωρεί ένα από τά πιο επίλεκτα μέλη.

Καί είναί τόσο εύλογο, τόσο φυσικό αύτό τό συναίσθημα γιατί δέν είναί μόνον ή Τράπεζα που χάνει ένα διακεκριμένο άνάτατο λειτουργό της, που τόσες τήν προσέφερε έως τώρα υπηρεσίες, μια με υπέροχη αρετή φυσιογνωμία, που άποτελεί ζωντανή είκόνα και, άσυναίσθητα, φωτεινή, όπως θά μπορούσε νά πη κανείς, διαφήμιση τής από τά πιο παλιά χρόνια άνωτέρας ήθικής του Ίδρύματος όσον και του Προσωπικού του, ένα τέλος κατά γενικήν άναγνώσει πραγματικό σέμνωμά της, αλλά παράλληλα πρός τήν Τράπεζα στερούμεθα και ήμεις τής συνεργασίας κατ' έξοχήν αγαπητού συναδέλφου, εις του ό-

ποίου τήν λεπτή και άδολή σκέψη, ό καθείς από μας τόσην εύρισκε πάντοτε προθυμία για άρμονική συνεννόησι, τόσην εύγένεια και ύποχρεωτικότητα, τόση, με μια λέξη, άνωτερότητα, ώστε κατά τήν διάρκεια σαράντα χρόνων ύπηρεσιακού βίου μεταξύ μεγάλων και μικρών μόνον άπειρες συμπάθειες ν' άριθμη, αί όποιες και εις τήν καινούργια του τώρα ζωή αναλλοίωτες θά τόν περιβάλλουν.

Εύτυχώς, εάν άποσύρεται ό έν ενεργεία συνάδελφος, μας μένει πάντοτε ό καλός, ό σπάνιος φίλος, ό όποίος τώρα πλέον με τήν άνάταυσιν και ό ίδιος πολύ γρήγορα θά πεισθί, ότι οί

Από τό γεύμα πρός τιμήν του κ. Βαλάση.

φάβοι για τήν ύγεια του δέν είναί καθόλου δικαιολογημένοι και ότι επί πολλά άκόμη χρόνια θά διατηρή νεανικήν ζωηρότητα και τήν ίδιαν θαλεράν του εμφάνισιν.

Μαζύ, λοιπόν, μ' ένα μικρό πραγματάκι για άνάμνησιν, από τά βάθη τής καρδιάς όλου μας, ύψώνοντας τό ποτήρι, τήν πιό θερμή σου δίδομε, αγαπητέ Κώστα, εύχη νά είσαι πάντοτε γερός και όσο μπορεί πιό εύτυχισμένος, όπως σου άξιζει για όλα τά ψυχικά σου χαρίσματα, και μαζύ με τή χαριτωμένη και καθ' όλα άξια πολύτιμο σύντροφόν σου νά διατηρήσ τό ίδιο πάντα κέφι για τή χαρά τής ζωής, άντικρύζοντας τριγύρω σου μόνον στοργής, σεβασμού και έκτιμήσεως βλέμματα, που είναί άποκλειστικό προνόμιο εκείνων, οί όποιοι, όπως σύ, καθ' όλο τό δημόσιο και ιδιωτικό βίο τους σέ κάθε περίστασι κανουν άκέραιο, αλλά και με άπειρη άνθρωπιστική αντίληψιν, τό καθήκον των, γιατί πλάι στήν άπόλυτο ήθική, έχουν μέσα τους μια άπέραντη καλωσύνη και μόνον αίσθηματα αγάπης για όλους.

Στήν ύγεία σου, λοιπόν, και πάντα χαρούμενος, αγαπητέ μας Κωστάκη.»

Μετά τόν κ. Μαυρομιχάλην προσεφώνησεν τόν άποχωρούντα συναδέλφον του ό κ.Γ. Μανσόλης ούτω:

«Μετά όλόκληρον σχεδόν τρι-

τον αίώνος συνεργασίας έν ταίς προεξοφλήσεσι κατά τό όποιον ουδέν νέφος δυσαρσεκείας επεσκίασε τό αίθριον τής συνεργασίας μας και τής πρός άλλήλους αγάπης χωριζόμεθα Άγαπητέ Κώστα.

Η έκουσία πρόωρος άποχωρήσις σου έκ του Μεγάλου Ίδρύματος, τό όποιον τόσον ήγαπήσαμεν, εις τό όποιον μετά τόσης άφοσίωσεως ειργάσθημεν και τήν τύχην μας έταυτίσαμεν, μεθλίβει πολύ, διότι στερούμαι του προσφιλοῦς Κώστα, του άνοικτόκαρδου άδελφου συναδέλφου.

Κεφάλωνίτη καπετάνιο, βλάστημο — φυσικά — και θυμώδη που είχε στο καράβι του μαθητεύομενον έναν άνησιόν του ήρεμο, εύγενή και ψύχραιμο, τό άνάποδο δηλαδή από τόν μάρμα του. Μια μέρα ό καπετάνιος, μη μπορώντας νά χωνέψη τήν εύγένεια και ύποχωρητικότητα του άνησιου, εξέσπασε και του είπε: Νά, βρέ, μια λίρα, θυμώσε νά δύο λίρες βρίσε. Πόσες όμως λίρες θά έπρεπε νά δώσωμε, αγαπητέ Κώστα, σένα για νά θυμώσης και νά βρίσης; ούτε ό χρυσός τής Τραπεζής τής Ελλάδος δέν θά έφθανε. Καί επειδή ήμεις δέν έχουμε χρυσάφι, σου δίνουμε κρασί και πίνουμε στήν ύγεια σου.»

Ό κ. Βαλάσης με μεγίστην συγκίνησιν, ηυχारीστησεν τούς φίλους του διά τάς έκδηλώσεις αύτάς φιλίας και αγάπης που θά του άφίσουν, ως είπεν, άλησμόνητον τήν ήμέραν αύτήν.

Έπίσης οί έν τῷ Τμήματι Έμπορικών Έργασιών Έσωτερικού συνάδελφοι διά χρημάτων τά όποια συνέλεξαν μεταξύ των, ήγόρασαν και προσέφεραν εις τόν άποχωρήσαντα τέως Διευθυντήν των άναμνηστικών δώρων. Τήν προσφοράν ταύτην συνάδεδεσαν δι' έπιστολής των ήτις είχεν ως ακόλουθως:

Άγαπητέ φίλε και σεβαστέ μας Διευθυντά,

“Όλοι οί υπάλληλοι του Τμήματος Έμπορικών Έργασιών Έσωτερικού, από τόν μεγαλύτερον έως τόν μικρότερον, οί όποιοι είχαμε τήν εξαιρετική τύχη νά Σας έχουμε επί τόσα έτη Διευθυντήν του Τμήματος, αίσθανθήκαμε βαθειά τό κενόν που έδημιούργησε μέσα μας ή άποχωρήσις Σας από τήν Ύπηρεσίαν.

Περισσότερον από κάθε άλλον ήμεις είμεθα εις θέσιν νά έκτιμήσωμε ποία άπώλεια ύπηρεξε και για τήν Τράπεζα και για μας ως άτομα ή άποχωρήσις Σας αύτή, που επί πλέον ήτο όχι μόνον έξαφνική, αλλά και πριν τής ώρας.

Η Τράπεζα έστερήθη τόν έκλεκτόν υπάλληλον, τόν άκοιμητον φρουρόν των συμφερόντων της, τόν λευκόν και άσπιλον διαχειριστήν των χρημάτων της, του όποίου ή έν τή Τραπεζή σταδιοδρομία άποτελεί λαμπρόν παράδειγμα πρός μίμνησιν διά τούς νεωτέρους. Ημεις έχασαμε τόν άπαραμίλλον φίλον, τόν πολύτιμον σύμβουλον, τόν σεβαστόν αλλά και στοργικόν Διευθυντήν, με τόν όποιον τόσον στενά μας συνέδεσε ή πολυετής στήν έξυπηρέτησιν των συμφερόντων τής Τραπεζής συνεργασία.

“Ός μικρή άνάμνησις τής αγαστής αύτής και άνεφέλου συνεργασίας και μικρόν δείγμα των αίσθημάτων μας είλικρινούς φιλίας και βαθείας έκτιμήσεως θέλωμε νά δεχθώμε τό έλάχιστον αύτό ένθύμιον.

Αθήναι Φεβρουάριος 1939
Οί Συνάδελφοι του Τμήματος Έμπορικών Έργασιών Έσωτερικού

Κύριοι Μέτοχοι,

Ός μέτοχος και έκ όνόματος του Συλλόγου των Υπαλλήλων τής Τραπεζής τής Ελλάδος, έν έχω τήν τιμήν νά εκπροσωπώ, αισθάνομαι τήν ύποχρέωσιν νά έκφράσω τήν γενικήν χαράν διά τό γεγονός ότι ή Γενική των κ. κ. Μετόχων Συνέλευσις στεγάζεται, τό πρώτον ήδη, εις τό έπιβλητικόν νέον Μέγαρον τής Τραπεζής, όπερ άναμφιβόλως άποτελεί σημαντικήν εισφοράν εις τήν πρόοδον και τόν συγχρονισμόν τής Έλληνικής Πρωτευούσης.

Από τής ειδικότερας άπόψεως τής Τραπεζής είναί φανερόν ότι Κτίριον τοιαύτης παραστάσεως και τόσον ιδεώδους τελειότητος εις τάς διαφόρους έγκαταστάσεις του και τάς καθ' έκαστα λεπτομερείας του, έξυπηρετεί άνυπολογίστως τό ίδρυμα εις τήν έπιτυχή έκπλήρωσιν του ύψηλου προορισμού του.

Δύναται νά λεχθί ότι τό νέον τουτο Μέγαρον, όπερ άποτελεί οίκοδομικόν καύχημα των Αθηνών, έκφράζει πιστώως τήν έντός δεκαετίας θαυμαστήν σταδιοδρομίαν του ιδρύματος — του μεγαλυτόν σήμερα Πιστωτικού Όργανισμού τής Ελλάδος και του σπουδαιότερου των παραγόντων τής Έθνικής Οικονομίας μας — ένδω συγχρόνως βοηθεί ουσιαστικώς εις τήν περαιτέρω εξέλιξιν τής δράσεως τής Τραπεζής, επί τή προόψει τής όποιας και άνηγήρθη.

Οί Υπάλληλοι τής Τραπεζής έκ άλλου είναί ειδικώτερον εύαίσθητοι εις τό σημείον ότι αί ύποδειγματικά αύταί έγκαταστάσεις δέν παρέχουν μόνον εις αύτούς κάθε έπιθυμητήν άννεσιν και εύπρέπειαν έμφανίσεως, αλλά και τήν έπικοινωνίαν με τό συναλασσόμενον κοινόν ύποβοηθοῦν και τήν όλην διεξαγωγήν τής εργασίας διευκολύνουν.

Χρέος ίερόν άποτίω, έκφράζων επί τούτοις τά συγχαρητήρια και τήν βαθυτάτην εύγνωμοσύνην του Προσωπικού συσώμου πρός τήν Διοίκηση τής Τραπεζής, ή όποία έσημείωσεν τόσον μέγαν σταθμόν εις τήν οικονομικήν ιστορίαν τής Πατρίδος μας.

Είς πίστιωσιν των αίσθημάτων τούτων, ό ύπ' έμού εκπροσωπούμενος Σύλλογος, άπεφάσισεν τήν κοπήν και διανομήν εκάστον των παρισταμένων κ. κ. Μετόχων άναμνηστικού μεταλλίου, φέροντος επί τής μιας μεν όψεως τά προύλαια τής Τραπεζής, επί τής έτέρας δέ έν αναγλύφω τήν προτομήν του σεβαστού και αγαπητού Διοικητού μας, εις τόν όποιον τόσα όφείλει τό προσωπικόν διά τήν πατρικήν στοργήν, μεθ' ής εκάστοτε τό περιέβαλε και πρός όν ίδίαν ή σκέψις μας στρέφεται μετ' εύγνώμονος συγκινήσεως διότι και τήν Τράπεζαν έθεμελίωσεν και διά τήν ύπαρξιν της εις κρίσιμους ώρας ήγωνίσθη και τήν σημερινήν έπιβλητικήν τής άκμήν έξησφάλισε διά τής θερμούργου πνοής του, τής φωτεινής σκέψεώς του και τής στιβαράς χειρός του.

ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΜΑΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ

Έχουν γραφή τόσα πολλά περι αυτού, ώστε να παρέλκει κάθε νέα περιγραφή του. Σκοπός ιδιόκ μου είναι να μεταδώσω απλώς τας έντυπώσεις και τὰ συναισθήματα ενός γυμναζομένου, δηλαδή ενός ο οποίος απολαμβάνει του εξαίρετικού αυτού δώρου της Τραπεζης προς τους υπαλλήλους της.

Μεγαλοπρεπείς ετοιμάζονται εν Γαλλία αι έορταί δια την 300ετηρίδα του Racine αι όποια θα λάβουν χώραν εν Ferté-Milon, γεννητερά του δραματικού ποιητού και εις Port-Royal.

πρώτα χρυσωρυχεία. Ίμαλάια. Από του Φραγκλίνου εις τον Amundsen και τον Byrd. Πρός κατάκτησιν τών ώκεανών βάθων.

κατά το 1937 Αμερικανίδος αεροπόρου Earhart, την μουσικην υπόκρουσιν της οποίας γράφει ο μαέστρος Στοκόφσκι.

Είχα πολλά χρόνια να κάνω γυμναστικήν. Περίπου είκοσι. Έν τώ μεταξύ δέν παρέλειπα τας παρουσιαζόμενας ευκαιρίας δια καμμίαν εκδρομήν χάριν κυνηγιού, τὸ όποιον μου άρέσει υπερβολικά. Όταν ήρχισε να λειτουργή το Ίνστιτούτον ήμουν από τούς πρώτους όλίγους, οι όποιοι έσπευσαν να έπωφεληθουν αυτής της μοναδικής ευκαιρίας.

Κατά τον λήξαντα μήνα εξέδοθησαν τὰ κάτωθι ενδιαφέροντα λογοτεχνικά βιβλία: Francis Carco: Montmartre à vingt ans. F. Leprette: Egypte, terre du Nil. J. Oudard: La reine Marie de Roumanie.

Επί ευκαιρία της αναβίβασης του «Γλάρου» του Τσόφω εις το Παρίσι, τον όποιον ειχεν παίξει πρό έτών ο θλασος Κοτοπούλη, ξένον περιοδικόν σημειώνει ότι το έργο άπυγορεύθη εν Ρωσία ως μελαγχολικόν και άπαισιόδοξον!

Τὸ προσκύνημα της Αρχαίας Έλλάδος υπό τών ξένων περιηγητών προηνύεται πολυπληθέστατον έφέτος. Ούτω εις τὰ τέλη τρέχοντος μηνός αναχωρεί ε; Έλβετίας ή α' όμάς δια την «χώραν τών Θεών» ως άγγέλουσ αι σχετικά διαφημίσεις, και πλείστοι άλλαι ες άλλων χωρών.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΝ.

ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΕΩΣ

Αγαπητή Τραπεζιτική, Ένα ζήτημα εξ ίσου σπουδαϊόν με τὸ μελετώμενον Έπιχορικόν Ταμείον, αλλά άμειον και μεγαλύτερας κοινωνικής ώφελείας δια τὸ Προσωπικόν, εινε και η προικοδοτήσις τών θυγατέρων τών κ. κ. Συναδέλφων μας και πρόπει να μās άπασχολήση τούτο όλους μας.

ΑΝΑΓΝΟΡΙΣΙΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Προς τον συνάδελφον κ. Κονταράτον ο καθηγητής κ. Δ. Ρ. Ρηγόπουλος άπέστειλεν την κάτωθι επιστολήν:

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

παυσα εν τούτοις να πιστεύω, ότι ή μικρά μου προσπάθεια, τείνο σα εις την μηχανοποιήσιν της θεωρίας εν τη πράξει, παραμένει απλή αυτή καθ' εαυτήν, άνευ ιδιαίτερου αξιόσων.

Διαβάζομεν εις τον καθημερινόν τύπον ότι άνεκινήθη τὸ ζήτημα τούτο υπό τών δημοσίων υπαλλήλων και όχι μόνον άνεκινήθη απλώς αλλά και ότι έγινε και η σχετική μελέτη και η μελέτη αυτή έπερατώθη και συνοδεύεται μάλιστα και υπό πίνακος μακροῦ τών καταβλητέων ποσών, όριζεται δε ότι τὰ ποσά ταῦτα δέν εμπορεϊ να εινε κατώτερα τών 25.000 δραχμῶν οὔτε άνωτέρα τών 100.000, άτινα θα δίδωνται υπό του Μετοχικού Ταμείου τών Πολιτικῶν Υπαλλήλων προς προικοδοτήσιν τών θυγατέρων τών Δημοσίων υπαλλήλων, όταν φθάνουν εις ώραν γάμου.

Λαβών γνώσιν τών δύο βιβλίων σας τὰ όποια είχατε την ευγενή κωλο σήνην να μās άποστείλητε, εξ όν τὸ εν έπιγράφεται:

Η εξίσωσ εατή δέν δύναιται να λυθῃ επακριβώς οὔτε με όκταμηφίους λογαριθμούς ο δε περι ταῦτα άσχολύμενος μη έχων ειδικὰς μαθηματικὰς γνώσεις άπαιτεί λύσιν κατά την μεγαλύτερη προσέγγισιν 1 100.000.000.

Η λύσις αυτή, ίδια δια τούς μικρούς υπαλλήλους, εις τούς όποιους πολὺ μικρόν περιθώριον άπομένει προς άποταμίευσιν θα εινε μια εξαφνική άνακούφισις αλλά και τὸ ποσόν της προικοδοτήσεως, οϊονδήποτε και αν εινε, εις την κρισιωτέραν στιγμην θα εινε μια εύτυχής άφρατηρία δια την άποκατάστασιν τών θυγατέρων και ζήτημα τὸ όποιον εινε σοβαρώτατον δι' αυτούς, δηλητηριάζουν ο λόκληρον την ζωήν των.

«Μηνιαίοι, Τριμηνιαίοι, Έξαμηνιαίοι και Έτήσιοι Τοκοχρεωλυτ. Πίνακες» θεωρῶ καθήκον, προς έμε αυτόν, να σας γράφω, ότι έδοκίμασα, κατά την μελέτην των, συναισθήματα ιδιαιτέρας εκτιμήσεως, διότι διέκρινα ένθεον ζήλον και διανυγή διάνοιαν και μαθηματικόν νοῦν, και ειςχομαι εις νέαν έκδοσιν να εκθέσθω και την θεωρίαν, η όποια σās ώδήγησεν εις την καινοτομίαν της χρήσεως τών Πινάκων σας, δια να εκτιμηθῇ και αυτή εις τας λεπτομερείας της και γίνῃ ίσως άφορμῆ, σχετικῶν έμπνεύσων, επί άλλων θεμάτων, και εις άλλους πνευματικούς άγωνισιάς, διότι και τούτο τὸ πολυτίμητον έργον έρχονται να επιτελέσωσι, ως υπέρτατον καθήκον, τὰ μαθηματικά τὰ όποια διδάσκουσι, ως όφείλουσι να διδάσκωσι, τὰ θαυμαστά άποτελέσματα τών διψλωμένων μαθηματικῶν άληθειῶν, αι όποια δια τούτο, πρέπει ν' αναγράφωνται, δια να γίνωνται αυτά και σύμβουλοι και οδηγοι εις σχετικὰς έμπνεύσεις και διαωνίζονται τὸ καλόν έργον και έπιδορῶ εύεργετικῶς και καρποφόρος, εις εύυπεραν ίσως κλίμακα, η πρώτη ώραία έμπνευσις.

Οι πίνακες επομένως τών ίσοδυνάμων έπιτοκίων πρέπει να ολοκληρωθουν ώστε να γενικευθῇ ένα άρξάμενον έργον.

Μετὰ πλείστης τιμῆς ΝΙΚ. ΚΑΡΑΡΑΣ

Απαντών προς τον κ. Δ. Ρηγόπουλον ο κ. Ν. Κονταράτος παρέσχε διασαφηνίσεις τινὰς ες προς την βασιιν επ' ης εστήριξεν την μέχρι τούδε εργασίαν του. Χάριν τών άναγνωστών μας, πολλοι τών όποιων κάμουν τακτικήν χρῆσιν τών πινάκων, του κ. Ν. Κονταράτου παραθέτομεν την προς τον κ. Καθηγητήν επιστολήν του έχουσαν οὔτω:

Ενθα X= ή δοθείσα τοκοχρεωλυτική δόσις I το ίσοδύνανον έπιτόκιο της χρονικής μονάδος που ζητούμεν I' το έπιτόκιο της δοθείσης τοκοχρεωλυτικής δόσεως και X' η ζητουμενη νέα ίσοδύναμος τοκοχρεωλυτική δόσις

Μετὰ πλείστης τιμῆς ΝΙΚ. ΚΑΡΑΡΑΣ

Μετὰ μεγάλῃς εκτιμήσεως και σεβασμοῦ Ν. ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 8 Μαρτίου 1939 Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ